

Ч. 5 Травень 1980

Ціна 75 ц. Рік видавання — 30-тий

ВЕСНА В РЕДАКЦІЇ

ЖИТТЄВА ПЛУКУАЦІЯ

Розпочинаємо життя
Веселим криком немовляти, —
Тоді приходить відкриття —
Знак оклику в сльозах приходиться вживати.
В процесі росту
Кладем тире — лінійку просту.

У юності питання ставим знак,
А відповідь приходить важко:
«Куди ідеш, чому і як
У світ, дрібна мурашко?»
Коли ж з'являється любов,
Знак оклику вживаєм знов.

Іронізуємо в лапках,
В дужках щось любимо додати,
Вивчаемо майбутній фах,
А світ здається тіснуватий.
Бо все здається нам не так.

Тоді дві крапки ставимо собі,
Перечисляємо що осигнули
(Нічого не забудем, далебі!)

І згадуєм давнинуле.
Знаки наведення вживаєм часто,
Але говоримо поволі, уривчасто.

Коли ж огорне нас стареча втома,
Щоб не лишились недосказані три крапки,
(Бож нездовго, може, прийде кома),
Все вигортаєм з життєвої папки,
Та часто все це йде виївець,
Бо доля ставить крапку і... кінець.

І. ЖАК

— Казали мені, що як виросту, то зрозумію.
Я виріс — і не розумію.

РОВЕСНИКОВІ

В ДЕНЬ УРОДИН

Колезі і приятелеві
Остапові Олесницькому

Як Тобі живеться там, Остапе,
в кип'ятку арабського кітла?
Чи не варто вже сказати «стап іт»
і повернути до рідного житла?

Тут на Тебе жде Твоя родина,
тут Тебе громада очіда;
праця «бейбіситера» у сина,
перевід громадського труда.

Тож плянуй заслужену відставку,
буде досить праці і зайнятъ.
Всі чекають на велику ставку,
а вона — це наш «бб».

А до того — голова угору:
гордо ставмо нашу непокору!

Іриней Верес

3 квітня 1980

ЛІСТІ

До Шановної Редакції!

Бажаємо Редакторові "Лиса" і його співробітникам ще довго служити українській громаді здоровим гумором і сатирою і "Божою палкою" над нашими громадськими слабостями.

Н. і М. Лаврини

Дорогий Еко!

Пригадую собі, як то рік тому, під Великдень, Твій співробітник і "Свободи", а наш Ікер, в першому ентузіастичному трансі написав був до "Свободи" фейлетона п. з. "Мороз Воскрес!" — маючи, звичайно, на увазі — Валентина, а не Михайла Мороза, хоч і жоден з них, славити Бога, не збиралася вмирати!

Дозвольте мені тепер у цьому короткою і повеліковідньому вже листі привітати Тебе (і всіх нас, гадаю) подібним великовіднім окликом: "Ікер — воскрес" (А він справді вже був однією ногою "по тому боці" ...).

Вірна читачка Вас обидвох —
Люба з Квінсу

Дорогий Ювілейнику!

Доношу Тобі, що канадсько-українські патріоти з Вінниці поставили справу Квебеку руба: якщо квебекські французи відорвуть що провінцію від Канади і прилучать до Франції, то манітобські українці відорвуть Манітобу від Канади і прилучать... до Альберти!

Твоя ОРИСЯ

РЕДАКТОРОВІ "ЛИСА МИКТИ"

ЩО ТАКЕ "ОУПС"?

Згідно з лояльністю директора Пресової Служби "ОУПС" проф. Яр. Рудницького, скорочення "ОУПС" означає "Об'єктивна Українська Пресова Служба".

Це, мабуть, від того, що новинки тієї служби обертаються довкола одного об'єкта — директора.

Дорогий Лисе!

Многая Тобі літа — паки і паки!

Колись, пригадую собі, ще в старому краю, на маєві Богослужіння ходила переважно сама молодь. В нашій параді на майки приходять ще деякі старушки, мабуть для того, щоб пригадати молоді літа (Ох, як солодко споминається! — сказала на сповіді одна бабуся, коли сповідник спитав її про гріхи молодості).

ЕМЕРИТ

Шановний Редакторе!

...На протязі 30 років кожна поява "Лиса Микити" вносила в нашу хату добрий настрій, погоду духу та щирий, здоровий сміх. Щастя Вам, Боже, на майбутнє.

М. Даниш

З ЖАРТІВ "КУЛЬТУРИ":

— Маркс мав довгу бороду, Енгельс трохи меншу, Ленін — борідку, Сталін — вуси, Брежнєв має брови, — а що має Його наслідник?
— Китайську косичку...

НА КОНІ ВОРОНОМУ

(Дружній шарж)

Рушив Самчук у дорогу,
Гей, на коні вороному,
Прощай, волинська
Земле українська,
Я ще вернуся додому.

Повний наплечник в Уласа,
Мав він в запасі ковбаси,
Шинку і сало,
Шнапсу чимало
Для німаків, на те ласих.

Їздив Самчук до Полтави,
Міста — не нашої слави,
Там навіть гуски
Крекчуть по-руськи,
Мовоњка ж рідна — в канаві.

Любий маestro Уласе,
Що ви хотіли від маси?
Маса та мілка,
Їй би горілка,
Та галушки, та ковбаси.

Досить зіпсовано крові
В мандрах отих Самчукові,
Мав Україну
В серці незмінну,
А вона — будьте здорові!

Все ж не журіться, Уласе,
Мрія ще нам зосталася:
Років за двісті
В Києві-місті
Буде гетьманша Парася!

Іван Евентуальний

ВРАЖЕННЯ ЗЕМЛЯКА З УКРАЇНИ

— Це правда, що у Вас багато свобод, автомобілів і всього добра, а магазини повні товару, а все ж таки наш бульвар Шевченка в Коломії трохи більший за Ваш у Нью-Йорку!

● З достовірних джерел довідуємося, що д-р Роман Осінчук не повернувся з Риму висвяченням на Епископа, поскільки нам відомо, що цей заслужений мирянський діяч далі залишився в цивільному стані.

● Довідуємося, що з нагоди створення культурної фундації Українського Народного Союзу, Екзекутива УНС постарається зробити для редактора-емерита "Свободи" А. Драгана статус історичної пам'ятки — ("ленд марк").

● Після цьогорічної Шевченківської Академії в Нью-Йорку, виконаної силами Студії Мистецького Слова Л. Крушецької, дехто з нью-йоркчан говорить, що загальні збори кредитівки "Самопоміч" були цікавіші, бо там було багато більше руху і життя...

● Після того як закордонний сектор уряду УНРади підтримав резолюцію президента Картера бойкотувати Спортову Олімпіаду в Москві — доля цієї олімпіади була остаточно припечатана!

● Виступ торонтського театру „Заграва“ в Нью-Йорку з ювілейною виставою "Суєта", закінчився не тільки величим її успіхом, але й великою несподіванкою: "загравці" дістали цим разом вечір!

● Кажуть, що з того часу, як знаний дівізійний діяч п. Р. Данилюк став головним контролером УБСоюзу, він завів у цій установі таку дисципліну, що навіть сам голова п. Іван Олексин мусить ставати перед ним на струнко!

● Нас інформують, що наша заслужена письменниця Докія Гуменна не мала б нічого проти того, щоб громада вішанувала її ювілеем, тільки не хоче зрадити секрету, котре "річчя" вона бажає відзначити.

● Кажуть, що жіночий журнал "Наше Життя", що виходить в Нью-Йорку під редакцією Уляни Любович, має найбільше передплатників серед жінок, а найбільше читачів між чоловіками.

ДЕ МОВНІ РЕДАКТОРИ?

В нашій пресі частенько появляються різні мовні дивогляди. Недавно д-р Крупський подав назустріч літературного журнала в Києві, що його редактувала О. Теліга, "Літаври" як... "Барабан" (!) Д-р Р. Голійт назава французького генерала Бертелемі — "Бартоломей!" ("Свобода" ч. 47, стаття "Поляки про 1918 рік"). У "Свободі" ч. 69, в рубриці "Короткі вісті", в новинці "Важливі зміни в розпізнаванні хвороби раку", подано давні "раку", замість правильно "рака", як це подає "Правописний словник" Ізюмова-Панайса. Такі мовні дивогляди стрічаємо в багатьох наших газетах.

Або ще така непослідовність: у нас обов'язує фонетична засада: "пиши, як говориш"! Американці звуть президентського кандидата "Реген", а наша преса переважно пише "Рігєн"! Ніби чому? — Н. К.

ДЛЯ ЛИСА!

В журналі "Віра", який видає Об'єднання Православних Сестрицтв за 11 липень-вересень минулого року, на обкладинці поміщено образ Митрополита Шептицького, а на останній сторінці журналу написано: "Бл. п. Митрополит Липківський".

Православні

РІК МАВПИ

За китайським календарем 1980-ий рік — це рік мавпи. Як відомо, мавпи мають звичай наслідувати, отже в році мавпі може бути "недуга наслідування" або "маліування". Напр., за "модною" тепер манією скоплювання закладників, нам можуть скопити д-ра Л. Добрянського та унеможливити "Тиждень Поневолених Народів", або ген. Григоренка, і тоді не буде Мадридської конференції, або дир. Кваса, і тоді "Союзівка" збанкрутіє!

ПО СИНОДІ У РИМІ

оптимісти

Песимісти

НА ПОЛІТИЧНІ ТЕМИ (ФЕЙЛЕТОН)

Жид родиться бизнесменом, поляк патріотом, німець воєвіком, а українець справжнім політником. Українська дитина ще не говорить, а вже політикує; тягне її до політики, як новороджені черепашки до моря. Коли інші національності на університетських лавах зношують штани, щоб дістатися у "гетто мідії", то наша молодь набирає політичної штудернії таки у своїм власнім гетто. І коли хлопцеві засіються під носом вуса, він уже такий битий у політичних капканах, що, вийхавши до Мюнхену чи Гарварду на три-четири місяці, вертається додому новоспеченим доктором політичних наук.

Коли політичні дебати американських політиків НЕдикаві тим, що завжди кінчаються компромісами, то наші політичні дискусії ЦІКАВІ якраз тим, що ніколи не доводять до порозуміння між дискутантами, а навпаки — залишають їх ще більше озлобленими.

Ось колись-то присідає до столу, де відбувається оживлена гутірка:

— Алек ті американці дурні-дурні! Передають більшовикам свої технічні досягнення ось так, як на тарілці.

— Та смійтесь! Вони дають їм те, що вже "обсоліт". Кинуть москалів, немов геніі — падло, і поки москалі змітикують, що куди, то американці вже далеко попереду.

— Ой, добре мені падло, що мільярди коштує. Зловлять вони дядька Сема за фрак, зловлять.

— Ні, не зловлять. Якщо американці захотіли б, то вони книжками розложили б Есесесер.

— Книжками?

— А так! Більшовики бояться книжок гірше ніж атомової бомби. Якщо б американці градом розсіяли книжки над советами, то помішали б їм мізки, як тим, що вавилонську вежу будували.

— Так, правда, вони не допустили у своє царство тих книжок, що їх американці хотіли пропхати на Олімпіаду в Москву.

— А чому ж вони на Кубу не скидають?

— О, Куба — то вже інша пара кальошів. Картер віслав на Кубу цілий воєнний арсенал, щоб совітів сполоснути.

— Ой, щоб вони там не зчесилися...

— Нема страху. Вони так як у В'єтнамі: договорилися, який "діштанц" між собою тримати, щоб шабельки не зчепилися. Американці докладно знають, де і скільки більшовицьких військ.

— А як-то вони можуть так докладно знати?

— Техніка! Не пригадуєте собі, як вони у В'єтнамі спускали з літаків механізми, що по запаху людського тіла пінавали кількість і рухи ворожого війська.

— А як же ж розпізнати кубинця від москаля?

— Бо кубинця чути бакуном, а москаля дьогтем.

— Та що ви, панове, журитеся чужими справами. Не бачите, що в нас діється? Незгода, розколи на дрібні партії і що скажете, що тільки десять процентів українців фінансує свої світські, церковні і наукові установи, а решта — "моя хата з краю".

— Та незгода не шкодить; ось чоловік із жінкою живуть, як пес із котом, але як надходить спільна потреба, то вони однакової думки. Біда тільки в тому, що ми розкладаємося на подвійних соціалістів, подвійних радикалів, на два УКАЛА, на дві УЕНРади, а націоналістів! — без компютера не розбереш. Інші націоналісти, навіть як колись ворогували, сьогодні єднаються. Скажіть, як може бути жидівсько-християнське товариство, то чому не може бути православно-католицьке? Або, даймнато, мельниківсько-бандерівське?

— О-о-о, то вже ні!

— А чому ж ні?

— Може бути бандерівсько-мельниківське.

— А яка ж різниця?

— Бо бандерівців більше.

— О-о-о, а як же ви їх порахували? У вас же немає того приладу, що нюхом людей числити.

Тут його заглушили, бо тих на "б" було більше. Зчинилася веремія, всі говорили, а ніхто не слухав.

Жінки політкантів, що сиділи при сусідньому столі і ждаво обговорювали дієтичні рецепти, скопилися з місць і силою повитягал своїх чоловіків з політики.

Що не кажіть, а ми таки родимся політками. Ми тільки не знаємо, що посідаємо. Бо якби це зновував д-р Плаксій, то замість дублювати докторат з політичних наук, був би зробив докторат з медицини.

ОСТАП ГАЦ

З ЮВІЛЕЙНОЇ ПРОМОВИ

Мої попередники вже досить виснажуючо сказали про ювіляра, тож я скажу коротко.

ЛОГІКА ПАНА П.

Якщо непартійна організація згідна з заявою нашої партії, то це становище слід вважати безпартійним.

Якщо непартійна організація не погоджується з заявою нашої партії, то таке становище слід окреслити як партійне!..

З НАРОДНОЮ НЬЮ-ЙОРКСЬКОЮ СЛОВЕСНОСТИ

"Сіла на телефон, як на перелаз."

НЕЛЕГКИЙ ПОРІД

Д-р Фіголь ствердив, що проф. Кубілович є вагітний дев'ятим томом Енциклопедії, але є надія, що порід не буде спізнений і не дуже тяжкий.

ГАЛАМАГА

**НАРОД МАЄ ПРАВО...
НІЦ НЕ ЗНАТИ!**

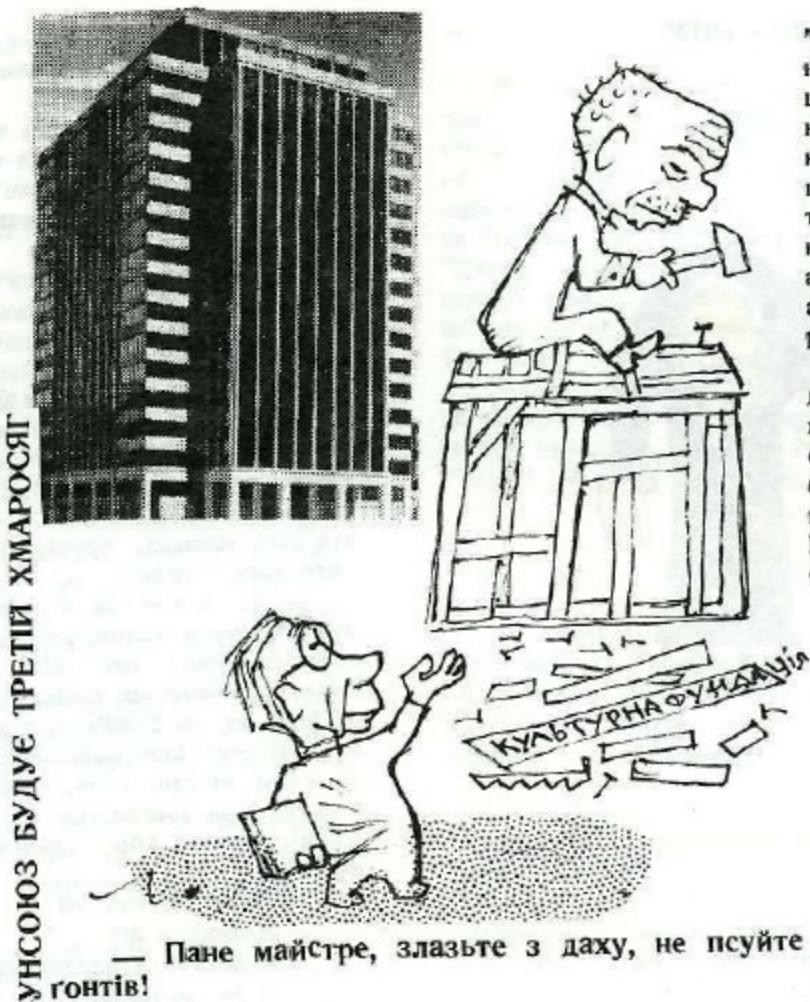
Недавно були в наших гатетах статті під таким дивненьким титулом: "Народ має право знати!" Але це тільки очевидне замілювання очей, бо читачі нашої преси переважно мало що або таки Ніц не знають, що діється в наших централах і "маслосоюзах"! А якщо і є якісь звідомлення, то такі сухі, загальнікові, "комісійні", що їх "боз водки не розбереш"!

А колись, у старому краю, перед кожними зборами, то голова або півголовок якоїсь установи чи товариства, то таки вияснив усе, "як на долоні"! Всі знали, що найкраще масло таки з нашого "Маслосоюзу", і ніхто не поклияв собі з нього так, як у Елленвілл! Ред. Кедрін написав у "Ділі" раз за нормалізацією, а потім проти неї, і всім було — "ясно, як шварц"! Перед кожними з'їздами були інтерв'ю перед тим і потім. Ану спробуйте тепер зробити інтерв'ю з Добрянським, Григоренком, Гайвасом чи Лебедем?

От, даймина то, минулой весни їздив наш великий хор з Вінницю в Україну. Він приготовив велику програму на самостійні концерти, мав мати турне два тижні по цілій Україні, а як вернувся, то ніхто ні чичирк! Аж після півроку мовчанки з'явилося інтерв'ю з диригентом хору, але він викривувався "сіном" від кожного запиту! "Народня" влада "суворенно" УРСР заборонила самостійні концерти, дозволила співати у "колективних концертах" тільки три пісні, а решту заборонила (цікаво, які?). Хористам не вільно було зустрічатися з людьми, тільки з родиною, — але про це все не було зразу ясно написано! Чому?

Коли Крайова Рада УККА схвалила відомі резолюції проти трьох мужів, то теж не було ясно у пресі, бо написали: "Кр. Рада УККА схвалила становище супроти головства в СКВУ", але ЯКЕ становище, — не подано зразу, аж геть пізніше!

Про советську "ювітучу" Україну пишуть тілько, чого там немає, але що там є, то не пишуть! Знаємо, що там годі купити бандуру, українські пластиліни, але зате водка є міцніша на 2 "градуси" від царської! То чи варт було робити революцію задля двох "градусів"?

— Пане майстре, злазьте з даху, не псуйте гонтів!

Маєтра С. Крижанівського, що приїхав до ЗСА через Австралію, називають в Нью-Йорку австралійським амбасадором української справи в Америці.

Бували різні патріархальні "кірхпаради" широку, але про них пишуть аж... кілька місяців пізніше! А в деяких релігійних газетах, що з них "побожність аж капає", мало що пишуть про них і про нашого Патріарха, але зате пишуть про клопоти польських католиків або про угорянський дім для арабських сиріт "Назарет" в Ізраїлі...

Тому не дивниця, що наші добрі люди волять читати чужу пресу: американську, польську, московську чи німецьку, бо в ній цікавіші вістки! Одинока рада: "Лис" повинен стати ЩОДЕННИКОМ, а тоді справа буде щасливо розв'язана!

АЯТОЛЯ

Жінки про мужчин:
Мужчини бувають, іноді, великих чудаки: дівчина має гарні ноги, а він просить про її руку.

S.O.S

ТЕЛЕГРАМА З НІВРОКУ

**ЖІНОЧА АГРЕСІЯ
НА "СВОБОДУ"**

У "Свободі" ч. 63 з 1980 р., на 2-ій сторінці, є аж чотири жіночі "кавалки": передовиця ред. Людмила Волянської, великий фейлетон д-р Анни Бойчун, малій фейлетон Іванни Савицької та "Лист до Редакції" Ждані Кравців-Скальської! Такого "дива" ще не бувало в українській загальній пресі, відколи вона існує!

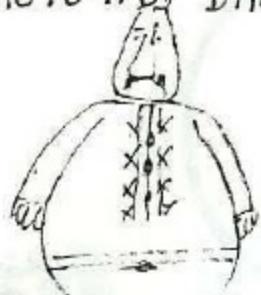
До того ще у "Свободі" постійно співпрацює ред. Любов Коленська (т. зв. "Неротатійна Любов" з часів ротаційної "системи" у "Свободі"), часто друкують статті: ред. О. Кузьмович, Ольга Соневицька, Лесья Лисак-Тивоняк, Оксана Бризгун-Соколик, Софія Наумович, Марія Барагура й ін., дописують кореспондентки з Маямі, Чікаго, Каліфорнії і т. д.

Якщо так дальнє піде, то "Свобода" стане жіночим органом, а чоловіки будуть хіба друкуватися в органі СУА — "Наше Життя", що вже частинно і здійснюється.

Чи не прийшов час, щоб Організація Оборони Чотирьох Свобід взяла в оборону П'ЯТУ "Свободу" перед жіночим імперіалізмом?

ОДИН ЗА ВСІХ

ШАНОУЧИ ВАШЕ

ЧЕРЕВО

Колис водило си так, жи єк вам шос пусте прийшло на єзик, то навперед сте казали:

— Шенуючи сонечко ясне, та й светі образи, та й вашу чесну голову...

Сьогодні такої поведенції нема і вже так никто не каже.

А чому не каже?

Нема бо вже тих голов, світліх і чесних.

Єдні потратили голови ще на війні, ци під Бродами, другі на єкіс Формозі, а треті то погубили у нашій, вібачайте, нівйорській політіці.

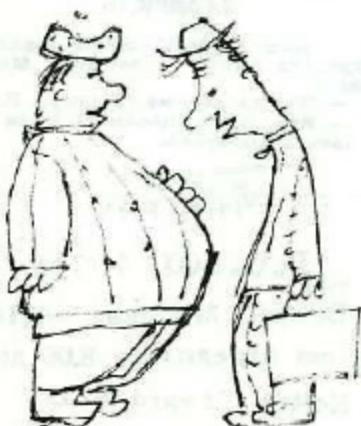
I де тепер шукати за тими головами? У духовнім стані то ще пів біди: наложит на порожнє місце дмитру і ніхто не спостереже. Але звіклив цивіль, аби навіт єкий Ігнац був, то єк вібере си на димонетранцю, то куждому видно, жи він по більшій частині без голови.

Через того всю у нас си змінило, жи ніхто більше не дивит си на голову, але на черево. По череві пізнає чоловіка, що він насправді вартує.

Таке пішло скрузь, а хтось навіт написав, жи аби ека була культура висока, а єк немає відповідного черева, то школа говорення, ніхто на таку культуру навіт не подивит си.

Така настала мода, подобно, єк і в советах.

Ведлут того, то казав мені іден патріота, жи він горік їздив потайки до Старого Краю

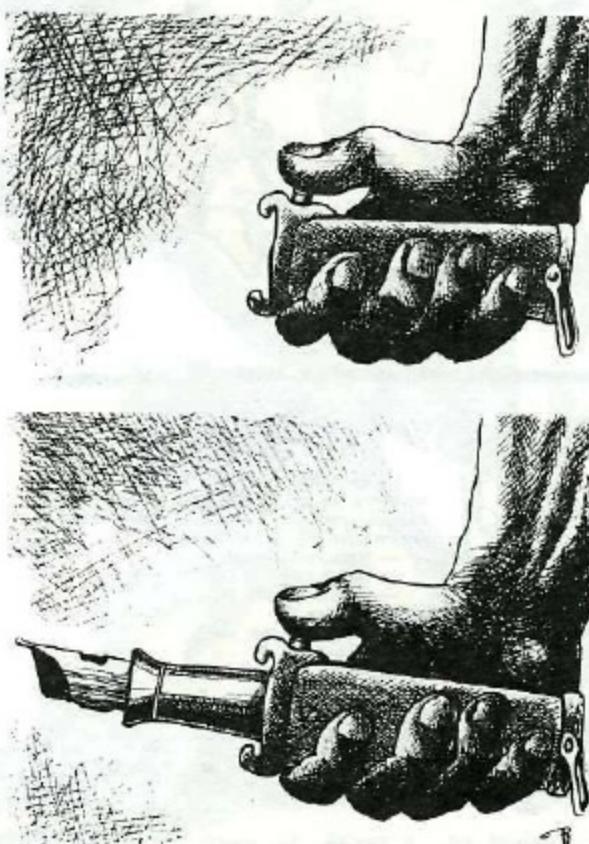

ПАПЕРОВИЙ СИБІР

У нас тепер є в кожнім місті
Еміграційні дисиденти,
Ті, на чорній листі,
Бо всіх, хто не піддається під диктати,
А думає, — потрібно затоптати.
Як партійний Пилат
Кине вирок готовий,
Висилають у нас
На Сибір паперовий:
На четверту сторінку газети,
А то й під сукно,
От такі в нас бувають „вендетти“.
Щоб мудріших прибити на дно.

—
—
—
Тільки пошо тоді підчеркати,
Що ми — відомі демократи?

I. ЖАК

ОБЕРЕЖНО З ПЕРОМ!

ЩЕ НЕ НАВЧИЛОСЯ

На базарі, біля воза, стойть батько з хлопчиком.
Продали все, що привезли, батько добре випив...
Повз них проходить якимсь чоловік із клунком, а в ньому — порося.

— Цуценя дядько поніс, — пояснює батько синові.

Порося поворухнулося, рохнуло.

— А чому ж воно не гавкає? — допитується хлопчик.

— Ще не навчилося.

БАБА НЕ БІДНЯЧКА

Іде вулицею села бабуся, з під рукою чоботи несе.

— Чому, бабуню, босоніж ідете? — питаютъ люди.

— Не люблю взутво ходити.

— А чоботи навіщо під рукою?

— Щоб люди не подумали, що я біднячка.

і здібав си з рідним братом. Але, єк здібав того брата, то ледви їго спізняв, так tot по-груб і таке черево випас, єкби був у десетім місці.

Тоді американський брат питав си крайового брата:

— Мой, братіку, а ти чо не йдеш на даєту?

— А тот каже:

— Ціхо, я ти всю поясню увечер, єк си стемнит.

Видко бояв си удень говорити, аби го хтось не доніс.

А увечер, єк ми легли у постіл, то старокрайовий брат всю розповів.

— Я, — каже, — брате, маю таку недобру переміну у кишках, жи навіт аби еку даєту не з'їв, то черево не спласне, ані раз. Але я, брате, не дуже си о то стараю, бо мені з таким форвардером на переді ліпше щасливо живе си.

— Є тото годно бути, — кажу, — бо єк лишен ліворучія настало, то найперше різали панів, жи мали черева..

— Ого, вже тоті чесні минули си і тепер такому, жи має черево ліпше жити. Бо то де не піде, ци до уреду, ци до крамниці, то там подивлют си на черево і меркуют:

— Ara! То витко єкийс, жи добре єст, коли має таке черево! А єк добре єст, то видко має йкус добру роботу, жи на ній мож більше украдти. А єк він має ліпшу роботу, то видко, жи належить до партії і рапчує си — риба! I з таким ліпше делікатно...

Таке мені розповів той патрійота, а я меркую собі у голові, жи у нас така політика з черевами на довше не утримає си. Бо, аді, дохтори змовили си і взели си до нас остро. Позаписували нам такі риціції, жи жадне черево си не утримає!..

А толя шо? — Га?..

Задум. Згадка

На поліційній станиці

— Моя жінка пропала. Тут її знимка, постараєтесь відшукати.

Інспектор оглядаючи знимку:

— Пошо?

— Відчиніть вінно. Це освінить доповідь.

ЛІЦИТАЦІЯ, ЯКОУ ЩЕ НЕ БУВАЛО!

В Байройті (Західна Німеччина) відбулася недавно ліцитація 140 "нічних горшків" з давніх часів. Ці "королівські нічні горшки" були з фаянсу, порцеляни, скла, цини, міді, мosaїку. Прихорошували їх різні пташки, звіріта, як... леви, на віт'є і серця! За 1150 дол. продано один такий "нічний горщик" з 17 століття, з білої порцеляни, з синіми львами. За 1250 дол. продали один горщик з 19 століття у формі вази до зупи, з накривкою. А один такий "королівський горщик" з Віндзору, з королівським гербом, з метеликами й ініціалами "ГР" не був виставлений на ліцитації, правдоподібно стовкли його по дозорі.

(За "Гвоздю Полярною")

ПОВАЖНА ПРИЧИНА

Вісімдесятілітню жінку запитують:
— Чому ви не носите окулярів?
— Я б носила, та мій чоловік каже, що вони мене роблять старою.

ХТО ВІДГАДАЄ?

У "Свободі" ч. 65 на 1 стор., в рубриці "Короткі вістки", є така новинка:

"Китай погодився на побудову летовища в Макао", — і при кінці пишеться: "Досі дoступ до Макао, португальської заморської провінції, 40 миль на захід від Гонг-Конгу і 65 миль на південь від Кантону, був гідрофойлом." Хто це розуміє, нехай напише до "Лиси" для пояснення читачам.

РОДЗИНКИ

Кarter відкрив Америку — що москалеві не можна вірити.

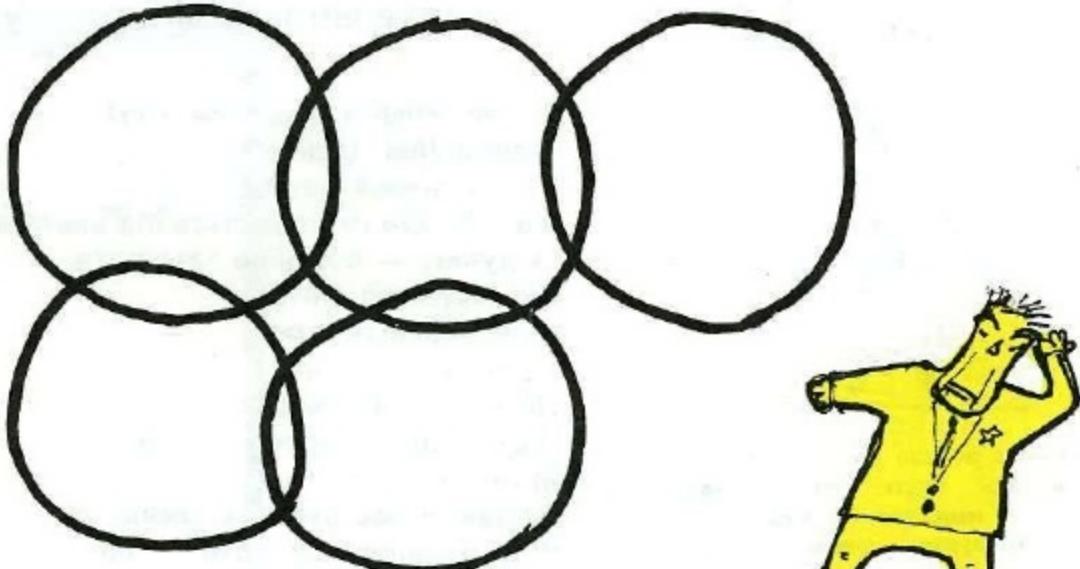
Лос-Анджелеська поліція видала "репорт", що вліт до ювелірні, де було викрадено на сім мільйонів, був професійний.

Питання: злодіїв чи ювеліра?

В Україні казали: "Розуміється, як вовк на звіздах".

Тут кажуть: "Розуміється, як Бараболяк на большевиках".

Студент: Дав мені тато "давн" на авто, а тепер я сам плачу на раті.

ПІДГОТОВКА ДО ОЛІМПІЯДИ

В ШКОЛІ.

Учитель підходить з буком до останньої лавки і бачить, як двох учеників грає в карти. Хлопці не помітили учителя і грають далі, учитель задивився, а вкінці вийшов з рівноваги:

— Та забий асом, дурню!

ПОХВАЛИВСЯ

— Я можу лишити свою жінку цілий день саму, і я знаю кожної хвилини, що вона робить.

— Що?

— Нічого!

З ПРОМОВИ НА ЗБОРАХ

Е інші культурно - освітні товариства, де одна половина членів працює для добра товариства, а друга не робить нічого. Я вдово-дений, що в нашому товаристві, є якраз навпаки!

НА ПОХМІЛЛЯ

Колись-то один пан так набрався в гостях, що ланей ледве додому його приправив. Прочунявши, пан гукає:

- Іване, вина!
- Немас.
- Іване, пива!
- Немас.
- А хіба де ми?
- Дома.
- Тоді давай води.

— Як ви пізнали, що я українка?

— Бо я чув, як ви говорите по-англійськи.

— Навіщо це ти такий високий паркангородиш?

— А щоб від сусідів не проникли до мене буржуазні пережитки.

«Перець».

Уже весна, уже красна,
Зі стріх вода капле,
А всім нам до „Діздему“
Мандрівочка пахне!

Не баріться, поспішайте, щоб оглянути виставу з прекрасними весняними модами у цій широкознаній між своїми і чужинцями українській галантерійній крамниці та першорядній майстерні елегантних жіночих і чоловічих одягів

МАРІЇ ВОЛОДИМИРА ЗАКЛІНСЬКИХ,
які щиро вітають Вас із Великоднем!
"DIADEM," 142 Second Ave., N.Y. City

— Чого радієш? Може, чоловік перестав пити? — запитує Марія Настю.

— П'є, та вже не горілку... Ліни.

— Яка ж ти щаслива! Коли це в такої діджуся?

"THE FOX"

P.O.BOX 10148

Detroit, Michigan 48210

Річна передплата 8.00 дол.

Editor Edward Kozak